

Sygn. akt IV KK 129/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **T. Z.**

skazanego za czyn z art. 53 ust. 1 i 2 oraz art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2011r. (Dz.U. z 2005 r., nr 179, poz. 1485 ze zm.) w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 65§1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 8 kwietnia 2021 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 16 grudnia 2016 r., sygn. akt III K (...), zmienionego w części wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 września 2020 r., sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 532§1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności

podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie takiej argumentacji nie zawiera ograniczając się w istocie do wskazania na rangę – w ocenie obrony – podniesionych w kasacji zarzutów oraz nieodwracalność konsekwencji wykonania kary.

Stwierdzić zatem wypada, że sam fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do wstrzymania wykonania kary. Nie można bowiem zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok. Sama ocena zasadności podniesionych zarzutów też nie może być postrzegana jako jednoznaczna, skoro w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej. Żaden z zarzutów nie ma też rangi bezwzględnej przesłanki odwoławczej, co korespondowałoby z tezą o jego oczywistej zasadności.

Powyższe powoduje, że tak sformułowany wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.